

Komentář k Evangelium: Žena přistižená při cizoložství

Evangelium 5. neděle postní –
cyklus C. »Ani já tě neodsuzuji.
Jdi a od nynějška už nehřeš!«. Bůh
nechce hřích a trpí za něj, proto je
trpělivý a soucitný. Ježíš nás
laskavě vyzývá, abychom
změnili svůj pohled.

04.04.2025

Evangelium (Jn 8, 1-11)

Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je. Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistiženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: "Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?" Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat. Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když nepřestávali otázkami na něj dotírat, vzpřímil se a řekl jim: "Kdo z vás je bez hříchu, ať první hodí po ní kamenem." A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se vzpřímil a řekl jí: "Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?" Odpověděla: "Nikdo, Pane." Ježíš řekl: "Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš! "

Komentář

V postní době, která je dobou obrácení, nás Církev zve k rozjímání nad scénou z Janova evangelia, v níž se znalci výkladu zákona ptají Ježíše, jak mají naložit se ženou přistiženou při cizoložství, což je hřích, který se podle Mojžíšova zákona trestal ukamenováním.

Otázka, kterou Ježíšovi kladou, jej staví před obtížně řešitelné dilemma. Musí zvolit mezi tím, zda se přidrží zákona a vynese rozsudek smrti, anebo zda zákon poruší. Jedná se o scénu v nejvyšší míře dramatickou. Život oné ženy závisí na Ježíšově rozhodnutí; zároveň je však ve hře i samotný Ježíšův život – může být totiž obviněn z podněcování k těžkému přestoupení toho, co je předepsáno, a tím v očích všeho lidu zneplatnit ustanovení zákona daného Mojžíšem.

Tyto charaktery předstírají, že mají k Ježíšovi velkou úctu, když navenek uznávají jeho morální autoritu, ve skutečnosti jej však chtějí zaplést do jeho vlastních slov, aby toho mohli využít k jeho odsouzení. Mistr však jejich pokrytectví odhaluje s klidem, bez hněvu. Zatímco jim naslouchá, sklání se a začíná prstem psát po zemi. Tento úkon ukazuje Krista jako božského Zákonodárce, neboť – jak praví Písmo – Bůh napsal Zákon svým prstem na kamenné desky (srov. Ex 31,18). Ježíš je tedy Zákonodárce, on sám je Spravedlností.

Ježíš neporušuje zákon, ale nechce, aby bylo ztraceno to, co On přišel zachránit. Jeho rozsudek je spravedlivý a neodvolatelný: „Kdo z vás je bez hříchu, ať první hodí po ní kamenem.“ (v. 7). «Pohled na tu odpověď plnou spravedlnosti, dobrotivosti a pravdy, komentuje s obdivem svatý Augustin, „Ó v pravdě

odpověď Moudrosti! Slyšeli jste ji: 'Ať se naplní zákon, cizoložnice budiž ukamenována'. Ale mohou, kdy vůbec hříšníci naplnit zákon a potrestat takovou ženu? Ať každý pohlédne sám na sebe, do svého nitra, a postaví se před tribunál svého srdce a svědomí, a nebude mít jinou možnost než přiznat, že je hříšník"[1]. Benedikt XVI. vysvětluje, že Ježíšova slova „jsou plná odzbrojující síly pravdy, která boří zeď pokrytectví a otevírá svědomí spravedlnosti větší, spravedlnosti lásky, v níž spočívá plná míra naplnění každého přikázání (srov. Řím 13,8-10)» [2].

Překvapuje reakce Mistra, jenž sám je zosobněnou Spravedlností. Z jeho úst nevychází v žádném okamžiku slova odsouzení, nýbrž slova odpuštění a milosrdenství, pronesená s jemností, která laskavě vybízí k obrácení: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už

nehřeš!" Bůh nemá v lásce hřích a trpí jím, avšak je trpělivý a soucitný.

Ježíš nikdy nechce zlo. Touží pouze po dobru a po životě. Proto ve svém velikém milosrdenství ustanovil Svátost smíření, aby se nikdo nezatratil, ale naopak – aby všichni mohli nalézt odpuštění, které potřebujeme, jakkoli velké mohly být naše viny. «Nezapomínejme na to slovo – říká nám papež František –: Bůh se nikdy neunaví, aby nám odpouštěl, nikdy! [...] Problém je v tom, že my [...] se unavíme o odpuštění prosit. Nikdy se neunavme, nikdy se neunavme! On je milující Otec, který vždy odpouští, který má pro nás všechny takové milosrdné srdce. A i my se učme být milosrdní ke všem. Vzývejme přímlovu Panny Marie, která držela ve svém náručí Boží milosrdenství učiněné člověkem» [3].

Francisco Varo

[1] Svatý Augustin, Komentář k Janovu evangeliu, traktát 33, odst. 5.

[2] Benedikt XVI., Promluva před modlitbou Anděl Páně, 21. března 2010.

[3] Papež František, Promluva před modlitbou Anděl Páně, 17. března 2013.

Francisco Varo

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangelieu-zena-pristizena-
pri-cizolozstvi/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangelieu-zena-pristizena-pri-cizolozstvi/) (07.08.2025)